

การประยุกต์ใช้เทคนิคลีนในธุรกิจซื้อขายไป An Application of Lean Technique in Trading Business

อิสศรีบงก์ กลุ่มชาพงษ์*

อ.ดร.มาโนช โลหเตปานนท์**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการในโซ่อุปทานสำหรับธุรกิจซื้อขายไป โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคลีน ด้วยการระบุกิจกรรมดำเนินงานในแต่ละกระบวนการ จากนั้นจะนำกระบวนการทั้งหมดมาจัดทำแผนผังสายธารคุณค่า (Value Stream Mapping) เพื่อแสดงภาพรวมของโซ่อุปทาน เพื่อให้ง่ายต่อการนำกิจกรรมทั้งหมดมาออกแบบและพัฒนากระบวนการในโซ่อุปทานด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคลีน หลังจากที่ทำการปรับปรุงโดยเทคนิคลีนแล้ว จึงนำแผนภูมิความคุมครองในการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงาน และทดสอบด้วยระบบนำร่อง (Pilot) เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการนำไปใช้งานจริงในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเสื่อมลงจริง จึงได้จำลองสถานการณ์ของกระบวนการทั้งก่อนและหลังการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีนมาสร้างแบบจำลองด้วยโปรแกรม ARENA เพื่อเปรียบเทียบเวลาในการปฏิบัติงานภายใต้สมมติฐานเพื่อสะท้อนให้เห็นการดำเนินงานจริง ซึ่งผลลัพธ์จากแบบจำลองแสดงให้เห็นว่า การนำเทคนิคลีนมาใช้เพื่อบรับปรุงกระบวนการในโซ่อุปทานสำหรับธุรกิจซื้อขายไปมีความเป็นไปได้และสามารถลดความสูญเสียได้อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : เทคนิคลีน, โซ่อุปทาน, ธุรกิจซื้อขายไป, กระบวนการทางธุรกิจ

* นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการด้านโลจิสติกส์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการจัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abstract

The objective of this research is to improve supply chain process in distribution service by identifying activities in each process which consist of: receive requirement from customer, finding goods, design package, sales conclusion, issue purchase requisition, issue purchase order, quality control, receiving goods, receive sales order from customer, issue tax invoice, deliver product to customer, bill issue and payment. After identifying all processing authors created value stream mapping to create overview of supply chain. The authors then applied lean technique to all activities and then created control chart and ran pilot tests. The study is confirmed again using ARENA simulation program. Nevertheless, company has to invest more on resources in the future when purchase order increase to maintain level of customer satisfaction.

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจซื้อขายไป (Trading Business) ในยุคโลกาภิวัตน์ ล้วนแต่มีการแข่งขันเกิดขึ้นในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นมิติทางด้านคุณภาพของสินค้า หรือมิติด้านเวลาที่ต้องมีความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด

ด้วยเหตุนี้เองจึงเกิดการแข่งขันทางธุรกิจ โดยอาศัยกลยุทธ์ต่างๆ ในการแข่งขันทางธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจของตนมีความสามารถดำเนินการ มิฉะนั้นอาชัยความสามารถทางการผลิต เนื่องจากเป็นเสมือนคนกลางระหว่างผู้ผลิต และผู้บริโภค จึงทำให้มีแนวโน้มของผู้ที่สนใจและหันมาประกอบธุรกิจประเภทนี้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาลสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมอีกด้วย ส่งผลให้เกิดผู้ประกอบการธุรกิจซื้อขายไปเป็นจำนวนมาก อีกทั้งในปัจจุบันยังไม่มีต้นแบบหรือวิธีการดำเนินธุรกิจซื้อขายไปที่มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้เอง การจะสามารถดำเนินไวซึ่งความมั่งคงในการดำเนินธุรกิจซื้อขายได้ จะต้องมีการสร้างรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่มีศักยภาพเป็นสำคัญ

นอกจากนี้แล้ว ธุรกิจซื้อขายไปในปัจจุบัน ยังมีปัจจัยทางด้านสภาพเศรษฐกิจและการเมืองที่ผันผวนเข้ามามีส่วนในการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก แต่ปัญหาหลักของการดำเนินธุรกิจซื้อขายไปสามารถอธิบายถึงปัญหาต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจโดยอาศัยกระบวนการดำเนินงานแบบดั้งเดิม โดยไม่มีการจัดการหรือวางแผนกระบวนการทำงาน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานภายในการบริหารจัดการโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. รอบระยะเวลาภายในกระบวนการบริหารจัดการโซ่อุปทานยาวนาน

3. การจัดทำและการจัดส่งสินค้าไม่ทันตามความต้องการของลูกค้า

4. มีสินค้าคงคลังเป็นจำนวนมาก

งานวิจัยนี้จึงได้กล่าวว่าง การนำกระบวนการตามแนวคิดของการจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) มาประยุกต์ใช้ การจัดการโซ่อุปทานเป็นวิธีการจัดการกระแสการไหลของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ผู้ผลิต (Manufacturer) ผู้จัดหาและจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ (Supplier) ตัวแทนซื้อขาย (Trader) จนกระทั่งถึงผู้บริโภค เพื่อศึกษาผลกระทบที่เหมาะสมและวิเคราะห์ลักษณะโซ่อุปทาน รวมถึงการพัฒนากระบวนการดำเนินงานด้วยเทคนิคแบบลีนสำหรับธุรกิจซื้อขายไป ให้สามารถลดระยะเวลาดำเนินงานลงจากเดิม และการจัดกระบวนการทำงานที่สูญเปล่าภายในโซ่อุปทานของธุรกิจประเภทซื้อขายไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เหมาะสมและวิเคราะห์ลักษณะโซ่อุปทาน ด้วยเทคนิคแบบลีนในการดำเนินธุรกิจประเภทซื้อขายไป

2. เพื่อพัฒนากระบวนการดำเนินงานด้วยเทคนิคแบบลีนสำหรับธุรกิจซื้อขายไป เพื่อลดระยะเวลา และการจัดกระบวนการทำงานที่สูญเปล่าภายในโซ่อุปทานของธุรกิจประเภทซื้อขายไป

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลด้านการจัดทำสินค้า การจัดซื้อสินค้า การนำเข้าสินค้า การขนส่ง การบริหารสินค้าคงคลัง การกระจายสินค้า การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เกี่ยวข้องในโซ่อุปทาน และความต้องการสินค้าของลูกค้า ในฐานะของผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายไป

2. ศึกษาข้อมูลเฉพาะกระบวนการที่ดำเนินงานด้วยวิธีซื้อขายและขายไปเท่านั้น ไม่วรุ่มลีน สินค้าที่ขาย

พร้อมการติดตั้ง งานบริการต่างๆ และสินค้ารายการประกอบชุด BOM (Bill of Material)

3. ศึกษาข้อมูลทั้งการการจัดซื้อจัดทำสินค้าและขายทั้งภายในและต่างประเทศ

4. การนำแนวคิดเทคนิคแบบลีนมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานครบทั้งโซ่อุปทาน

5. ข้อมูลในการทำงานวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลในช่วงเวลาดำเนินงานในช่วงเวลาตั้งแต่ มกราคม 2549 - ธันวาคม 2550

6. สินค้าตัวอย่างสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ คือ อุปกรณ์ เครื่องพิมพ์ คอมพิวเตอร์ และ ร่ม

2. บทกวนวรรณกรรม

การศึกษาระบวนการทำงานทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจซื้อขายไป เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานภายในโซ่อุปทาน อาทิเช่น การขาดความสามารถในการใช้วัสดุค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน ไม่มีการกำหนดรอบระยะเวลาภายในโซ่อุปทานที่ชัดเจน การจัดทำและการจัดส่งสินค้าไม่ทันตามความต้องการของลูกค้าและการมีสินค้าคงคลังเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องมีการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งจากการศึกษา จึงได้ร่วมรวมแนวคิดและทฤษฎีหลัก ที่นำมาใช้สำหรับงานวิจัยดังนี้

2.1 แนวคิดการจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management)

การจัดการโซ่อุปทาน หมายถึง การกำหนดกระบวนการบูรณาการ สำหรับวางแผน จัดทำ การผลิต การจัดส่ง และการคืนสินค้า เริ่มตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ อันได้แก่ ผู้ผลิตสินค้า ผู้ขายสินค้าทุกรายดับจนถึงลูกค้าทุกระดับ เป็นลำดับขั้น

รวมทั้งแนวทางกลยุทธ์การปฏิบัติการขององค์กร ให้เกิด การไหลของลินค้า การไหลของงาน และสารสนเทศที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อลดต้นทุนรวมให้ต่ำที่สุด สร้างความ พوใจสูงสุดให้ผู้บริโภค และเกิดความได้เปรียบเชิง การแข่งขัน

2.2 แนวคิดเทคนิคแบบลีน (Lean Technique)

แนวคิดเทคนิคแบบลีน เป็นแนวคิดที่เน้นการ สร้างสรรค์ การจัดการการบูรณาการขององค์กรตาม องค์ประกอบของโซ่อุปทาน เพื่อมุ่งลดความคิดและ หาแนวทางในการลดความสูญเปล่าและการปรับปรุง กระบวนการ (Process improvement) ดำเนินงานของ องค์กร แผนก และทรัพย์สิน เพื่อสร้างสายธารคุณค่า และการแสดงความแตกต่างของคุณค่าในกระบวนการ ทำงาน แทนที่การมุ่งเน้นการลงทุน โดยการจำแนกออก มาเป็นต้นทุนหรือความสูญเปล่าของลินค้า และเลือก กระบวนการที่มีความจำเป็นและสร้างมูลค่าต่อการดำเนิน ธุรกิจเท่านั้น (Dimancescu, Peter และ Nick, 1997)

การดำเนินธุรกิจจะประสบผลลัพธ์ แม้จะ มี ประสิทธิภาพ ยังมีอีกหนึ่งแนวคิด เรียกว่า 2E คือ ความมีประสิทธิผล (Effectiveness) และความมี ประสิทธิภาพ (Efficiency) ตามแนวคิดของ Drucker (1967) กล่าวไว้ การทำสิ่งที่ควรทำได้ล้ำเร็วจริงๆ และมีประสิทธิภาพ คือ การทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นโดย ปราศจากการใช้ทรัพยากริปอย่างสูญเปล่า นอกจากเหนือ จากนี้ แนวคิดแบบลีนยังมีเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน สถานะปัจจุบัน (Current State) และการวางแผน สถานะในอนาคต (Future State) อย่างมีประสิทธิผล โดยอาศัยแนวคิดหลักเพื่อนำมาใช้ในการพิจารณา กระบวนการภายในโซ่อุปทาน 4 แนวคิดดังต่อไปนี้

1. หลักการในการลดต้นทุน (Cost Reduction)
2. ความสูญเปล่าต้องห้าม 7 ประการ
3. ระบบการผลิตแบบโตโยต้า (Toyota Production System)

4. กิจกรรมพื้นฐาน 5S สำหรับพัฒนาองค์กร

การพิจารณาถึงการปรับปรุงกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อลดความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นภายในโซ่อุปทาน มี องค์ประกอบสำคัญที่จะสามารถนำมาใช้เพื่อการ วิเคราะห์ในมุมมองด้านต่างๆ ดังนี้

2.3 แนวคิดกระบวนการจัดการสายธารคุณค่า (Value Stream Management Process)

กระบวนการจัดการสายธารคุณค่า เป็น เครื่องมือในการจัดการกระบวนการสำหรับวางแผน และการเชื่อมโยงกระบวนการทำงาน ซึ่งจะแสดงเป็น แผนภาพคำอ่านเรื่อง (Story-board) ที่เป็นตัวแทน การอธิบายถึงการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนงาน ซึ่งมี ประสิทธิภาพสูงต่อการนำไปใช้สำหรับวางแผนเพื่อ ปรับปรุงการทำงาน ที่มีความนำเชื่อถือและสามารถ ทำความเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากมีกระบวนการที่ชัดเจน (Tapping, Tom และ Tom, 2002)

วัตถุประสงค์เบื้องต้นในการจัดทำ แผนผังสายธาร คุณค่า (Value Stream Mapping) เพื่อนำชี้กิจกรรม ในการทำงานทุกกระบวนการแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งต่อมา จะทำการแบ่งกิจกรรมในทุกกระบวนการทำงานเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. งานจำพวกที่สร้างคุณค่าตามการรับรู้ของลูกค้า อย่างแท้จริง
2. งานจำพวกที่ไม่ได้สร้างคุณค่า แต่เป็นที่จำเป็น ของระบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ ระบบเดิมคำสั่งซื้อ หรือ ระบบการผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือเรียกว่า mundus ชนิดที่ 1 ซึ่งยังไม่สามารถกำจัดออกໄไปได้ทันที
3. งานจำพวกที่ไม่ได้สร้างคุณค่าตามการรับรู้ของ ลูกค้า หรือเรียกว่า mundus ชนิดที่ 2 ซึ่งสามารถกำจัด ออกໄไปได้ทันที

2.4 แนวคิดการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management)

แนวคิดในการสร้างความพร้อมขององค์กร โดยมุ่งเน้นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์กร เพื่อหวังผลในการเพิ่มประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ตามคำกล่าวของ Hayes (2007) ซึ่งจะประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่

1. ปัจจัยภายนอก (External Factors) อันประกอบไปด้วย องค์ประกอบทางด้านการตลาดและฐานลูกค้า (Markets & Customers) และองค์ประกอบด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ (Products & Services)

2. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) อันประกอบไปด้วย นโยบายขององค์กรและกระบวนการการทำงาน (Policies and Business Processes) โดยเฉพาะกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานหลักขององค์กร โครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) การนำระบบเทคโนโลยีใหม่มาใช้งาน (New Technology) และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความพร้อมของบุคลากรและวัฒนธรรมขององค์กร (People and Culture)

ซึ่งทิศทางและการปรับปรุงศักยภาพการทำงานขององค์กร จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบขององค์กรไปในทิศทางใด ขึ้นอยู่กับแนวคิดหรือการสนับสนุนของบุคลากรทุกคนในองค์กร โดยองค์กรต่างมีเป้าหมายเพื่อให้องค์กรของตนสามารถที่จะปรับเปลี่ยนเข้าสู่ภาวะแวดล้อมใหม่ (Targeted Environment) โดยมีความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ซึ่งการนำเอาหลักแนวคิดการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) มาใช้ในองค์กร เพื่อจะนำองค์กรไปสู่สภาพแวดล้อมใหม่ในการทำงานได้อย่างล้ำเร็วในช่วงของการปรับเปลี่ยนแนวทางและกระบวนการดำเนินงาน อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่อุปทานสำหรับธุรกิจช่องทางไปอีกด้วย

จากแนวคิดและทฤษฎีหลักข้างต้น จะสังเกตได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวคิดและทฤษฎีที่นักวิจัยส่วนใหญ่ มักนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพสำหรับการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ เนื่องจากแนวคิดและทฤษฎีหลักข้างต้นมีระเบียบวิธีวิจัยและแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะนำแนวคิดและทฤษฎี ดังกล่าว โดยการนำเสนอแนวคิดและทฤษฎี เพื่อให้มีแนวทางต้นแบบที่มีส่วนช่วยในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการดำเนินงานสำหรับธุรกิจช่องทางไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้กระบวนการดำเนินงานเกิดลำดับความสัมพันธ์ต่อการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานและความสมบูรณ์แบบมากที่สุด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาใช้สู่อุปทานของธุรกิจช่องทางไปของบริษัทกรณีศึกษา ทั้งนี้รวมถึงโครงการสร้างภายในการดำเนินธุรกิจประเภทช่องทางไปในแต่ละส่วนงาน เพื่อให้ทราบถึงกรอบองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการนำธุรกิจประเภทดังกล่าว โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 การศึกษาการบริหารจัดการใช้สู่อุปทานของธุรกิจช่องทางไป

การศึกษาในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินงานจริงในปี 2549-2550 จากเอกสารประกอบการดำเนินงาน และการสัมภาษณ์ ด้วยการนำข้อมูลของสินค้าตัวอย่างสองชนิด ที่มีมูลค่าสินค้าสูง และมีปริมาณยอดขายรวมกันกว่าร้อยละ 70 ของยอดขายทั้งหมด และการศึกษาใช้สู่อุปทานของธุรกิจช่องทางไปโดยทั่วไป ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานหลัก 12 กระบวนการ ตามลำดับขั้น โดยเริ่มต้นจาก

การรับคำสั่งให้จัดหาสินค้าจากลูกค้า, การจัดหาสินค้าตามคำสั่งจัดหาสินค้าจากลูกค้า, การออกแบบงานบรรจุหีบห่อตามแบบของลูกค้า, การจัดทำใบสรุปรายงานการขาย, การขอซื้อสินค้าจากหน่วยงานภายในไปยังหน่วยงานอื่น, การสั่งซื้อสินค้าจากหน่วยงานอื่นไปยังหน่วยงานอื่น, การจัดทำและจำหน่วยวัสดุคง, การตรวจสอบคุณภาพสินค้าตามรายละเอียดความต้องการสินค้า, การรับสินค้าเข้าคลังสินค้า, การรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า, การออกแบบในกำกับภาษีและการล่งสินค้า, การวางแผนลูกค้าและการรับชำระเงินลูกค้า ดังภาพที่ 1 ในแต่ละกระบวนการที่กล่าวมานี้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมย่อยกว่า 560 กิจกรรม ซึ่งสามารถแบ่งชั้นกิจกรรมในแต่ละประเภทได้ทั้งสิ้น 4 ประเภทกิจกรรมหลัก แบ่งออกเป็น กิจกรรมในการปฏิบัติงานจริง 33.39% กิจกรรมการรออยู่ 27.32% กิจกรรมการเคลื่อนไหว 26.07% และกิจกรรมการขยับ 13.21% และใช้เวลารวมทุกกิจกรรมย่อยเท่ากัน 31,350 นาที ภายใต้สมมติฐานของการศึกษาคือ การปฏิบัติงานจริง 8 ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน 5 วันต่อหนึ่งสัปดาห์ และมีจำนวนวันทำงาน 246 วันต่อปี จะเห็นได้ว่า กิจกรรมทั้งหมดมีการบ่งชี้ถึงรายละเอียดของกิจกรรมในระดับย่อยที่สุด เพื่อนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานในการออกแบบและพัฒนากระบวนการดำเนินงานในปัจจุบัน ดังแสดงในภาพที่ 1

3.2 การออกแบบและพัฒนากระบวนการดำเนินงานของโซ่อุปทานตามแนวคิดเทคโนโลยีแบบสืบสาน

การพัฒนากระบวนการดำเนินงาน ทำให้เห็นถึงสภาวะการณ์ของความแตกต่างและจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงกิจกรรมในแต่ละกระบวนการได้อย่างชัดเจน จึงเป็นการนำเสนอแนวคิดในการประยุกต์ใช้เทคนิคสืบสานเข้ามาช่วยในการปรับปรุงขั้นตอนและลดความสูญเสียของกิจกรรมในแต่ละกระบวนการของบริหารจัดการโซ่อุปทานด้วยหลักการ ECRS ประกอบด้วย การกำจัดกระบวนการหรือกิจกรรมดำเนินการที่ไม่มีความจำเป็นของ

(Eliminate) การรวมกระบวนการหรือกิจกรรมที่ไม่มีความซ้ำซ้อนกันด้วยวิธีการนำกิจกรรมหรือกระบวนการเหล่านั้นมารวมกัน (Combine) การจัดการกิจกรรมย่ออย่างในแต่ละกระบวนการใหม่เพื่อให้การกิจกรรมดำเนินงานเกิดความสมบูรณ์ใหม่ (Rearrange) และ การทำให้กิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละกระบวนการของการบริหารจัดการโซ่อุปทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้น (Simplify)

การลดความสูญเสียของกิจกรรมย่อยในทุกกระบวนการ เป็นการพิจารณาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานสูงสุด โดยยึดเอา rakshaan จากการปฏิบัติงานในปัจจุบัน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กรและเป็นไปตามเป้าหมายของการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจเชือมายาไป เทคนิคสืบสาน ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.2.1 การระบุคุณค่า (Value)

การนิยามและแบ่งชี้คุณค่าของสินค้าตัวอย่าง และการศึกษาเรขาท่วงทางการสร้างคุณค่าของสินค้าภายใน การบริหารจัดการโซ่อุปทานในปัจจุบัน ว่ามีลักษณะและคุณค่าอย่างไรในการบริหารจัดการโซ่อุปทาน เพื่อให้ทราบถึงการจัดการลำดับความสำคัญในแต่ละกระบวนการที่เกิดขึ้น

3.2.2 การระบุสายธารคุณค่า (Value Stream)

การจัดทำแผนผังสายธารคุณค่า (Value Stream Mapping) เพื่อบ่งชี้การปฏิบัติงานในแต่ละส่วนงานที่ชัดเจนตามกระบวนการแบบเฉพาะเจาะจง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของขั้นตอนปฏิบัติงานต่างๆ ในทุกกระบวนการแบบเฉพาะเจาะจง เพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการดำเนินงานต่างๆ

3.2.3 การสร้างการไหล (Flow)

การเชื่อมโยงกระบวนการเพื่อสร้างความต่อเนื่องตั้งแต่ขั้นตอนการรับคำสั่งซื้อจากลูกค้า จนกระทั่งสิ้นสุด

ภาพที่ 1 โซ่อุปทานในธุรกิจเชื่อมโยงไป

กระบวนการที่ลูกค้าได้รับสินค้า สำหรับการจัดทำและสร้างการให้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดคุณค่ากับกระบวนการที่ยังคงเหลืออยู่ ซึ่งต้องมีการจัดเรียงกระบวนการทางความคิดใหม่อีกครั้งเป็นลำดับ เพื่อให้กระบวนการทำงานเกิดการไหลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะแสดงผ่านแผนผังความสัมพันธ์ 12 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ขาดเจนต่อการทำความเข้าใจ และง่ายต่อการศึกษาถึงกระบวนการดำเนินงานในปัจจุบันของธุรกิจชื่อภาษาไทย

3.2.4 การให้ลูกค้าเป็นผู้ดึง (Pull)

คำสั่งซื้อที่เกิดขึ้นสำหรับการบริหารจัดการใช้อุปทานใหม่จะเป็นคำสั่งซื้อที่มาจากการต้องการลูกค้าที่แท้จริงสำหรับสินค้าแต่ละประเภท และทำการยกเลิกการพยายามขายเพื่อสั่งซื้อสินค้าล่วงหน้า โดยให้ลูกค้าเป็นผู้กำหนดมุมมองความต้องการสินค้า ซึ่งเป็นการสั่งซื้อสินค้าจากความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า ด้วยกระบวนการคิดแบบถอยหลัง เพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยคุณภาพของสินค้า ปริมาณความต้องการ เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมยอดขายที่เกิดขึ้นจะสามารถสะท้อนความต้องการจริงของลูกค้าที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่ มกราคม 2549 - ธันวาคม 2550

3.2.5 การมุ่งดำเนินการสู่ความสมบูรณ์แบบ (Perfection)

จากแนวคิดที่เน้นการให้ลูกค้าเป็นผู้ดึงนั้น เป็นพื้นฐานในการสร้างสายธารคุณค่าสำหรับกระบวนการในอนาคต เพื่อแสดงภาพรวมถึงความสมบูรณ์แบบของกระบวนการบริหารจัดการใช้อุปทานสำหรับธุรกิจชื่อภาษาไทย แผนผังสายธารคุณค่าของกระบวนการบริหารจัดการใช้อุปทานในอนาคต โดยการนำเอาข้อกำหนดของลูกค้าด้วยกระบวนการคิดแบบถอยหลัง และการนำวิธีการปรับเรียนแบบลีนมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดแบบจำลองต้นแบบที่มีคักยกภาพของการบริหารจัดการใช้อุปทานสำหรับธุรกิจชื่อภาษาไทย และแสดงผ่านแผนภาพสายธาร

คุณค่า เพื่อนำมาช่วยในการอธิบายภาพรวมของการบริหารจัดการใช้อุปทาน

3.3 ใช้อุปทานของธุรกิจชื่อภาษาไทยตามแนวคิดเทคโนโลยีแบบสืบ

ภายหลังจากการปรับปรุงกระบวนการในใช้อุปทานด้วยเทคนิคลีนแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบกระบวนการ เหล่านี้ว่า อยู่ในระดับที่เหมาะสมหรือไม่ อีกทั้งความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง และที่สำคัญที่สุดคือ ด้วยนี้การวัดประสิทธิภาพเพื่อวัดความเปลี่ยนแปลงของกระบวนการ ดังนั้นจึงต้องนำกระบวนการที่ผ่านการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีนมาเสริมด้วยเครื่องมือต่อไปนี้

3.3.1 แผนภูมิควบคุม

การนำแผนภูมิควบคุมมาใช้ในการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานผลมาจากการปรับปรุงขั้นตอน และลดความสูญเปล่าของกิจกรรมในแต่ละกระบวนการของบริหารจัดการใช้อุปทานด้วยหลักการ ECRS ข้างต้น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมย่อยเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพได้ ดังนั้น จึงต้องมีการนำแผนภูมิควบคุมมาใช้ในการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงาน โดยการวัดผลคุณภาพที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมย่อย จะเป็นการวัดผลของข้อมูลเชิงปริมาณด้วยเวลาที่เกิดขึ้น โดยการเปรียบเทียบแผนภูมิควบคุมการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานก่อนและหลังการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีน ซึ่งผลจาก การวัดประสิทธิภาพของปรับปรุงกระบวนการในงานวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถปรับปรุงกระบวนการได้มากไปกว่านี้ เนื่องจากบางกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ไม่เกิดคุณค่าแต่มีความจำเป็นต่อกระบวนการ จึงทำให้ไม่สามารถลดความสูญเปล่าของกิจกรรมย่อยนั้นๆ ได้ จึงทำให้งานกระบวนการอยู่ก่อนหน้าพิสัยของแผนภูมิการควบคุม

3.3.2 การจัดทำระบบนำร่อง (Pilot)

ระบบนำร่อง (Pilot) คือ เครื่องมือที่ในการทดสอบ

สถานการณ์การปฏิบัติงานจริงด้วยผู้ปฏิบัติงานจริง วิธีจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับกระบวนการที่ผ่านการปรับปรุง เพราะการใช้ระบบนำร่องจะช่วยยืนยันความสามารถของกระบวนการและการแสดงให้เห็นภาพของการนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจชื่อมาหายไปได้จริง ระบบนำร่องที่ได้จัดทำขึ้นสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ เป็นกระบวนการรายละเอียดที่มีความสมสัมพันธ์ต่อกระบวนการในแต่ละกิจกรรม อาทิเช่น การระบุกรณ์ธุรกิจตามกระบวนการในโซ่อุปทาน การระบุกรณ์ศึกษาเพื่อให้ทราบถึงประเภทของธุรกิจที่ต้องการทำการทดสอบ ผู้รับผิดชอบโดยตรงในการทดสอบระบบนำร่องแต่ละกระบวนการ วันที่เริ่มต้นการทดสอบ กิจกรรมที่ต้องการทดสอบเพื่อให้สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการทดสอบกระบวนการต่างๆ ขั้นตอนในการทดสอบจะระบุถึงกิจกรรมเรียงลำดับก่อนหลัง คล้ายกับการปฏิบัติงานจริง ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการทดสอบ ผลลัพธ์จริงที่ได้รับจากการทดสอบและผู้ทดสอบกิจกรรมย่อย ทั้งนี้ในส่วนสุดท้ายของการทดสอบระบบนำร่องคือ ข้อมูลและสถานการณ์ทดสอบระบบ ถือเป็นการสรุปการทดสอบกิจกรรมย่อยทั้งหมดในกระบวนการทดสอบระบบนำร่อง ซึ่งจะกล่าวถึงสถานการณ์ทดสอบระบบว่าผู้รับผิดชอบกระบวนการมีความเห็นต่อการทดสอบกระบวนการนื้อย่างไร รวมถึงความคิดเห็นต่างๆ หรือปัญหาที่ตรวจพบจากการทดสอบระบบนำร่อง และการเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

3.3.3 แบบจำลองสถานการณ์ในธุรกิจชื่อมาหายไป

เนื่องด้วยข้อจำกัดของบริษัทกรณ์ศึกษาส่งผลให้ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงได้ ณ ขณะที่ทำงานวิจัย จึงต้องนำกระบวนการที่ออกแบบและพัฒนามาสร้างแบบจำลองของกระบวนการในการบริหารจัดการโซ่อุปทานด้วยโปรแกรม ARENA เพื่อให้เกิดความสมมูลรูปแบบต่อการบริหารจัดการโซ่อุปทานสำหรับธุรกิจชื่อมาหายไป และทราบถึงผลลัพธ์เรื่องเวลาการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนภายหลังจากการปรับปรุงกระบวนการด้วยสภาวะแวดล้อมที่เสมือนจริง

การสร้างแบบจำลองสถานการณ์ประกอบด้วยสองส่วนหลักคือ หน่วยโครงสร้าง (Flowchart Module) ใช้สำหรับจำลองกระบวนการในการบริหารจัดการ โซ่อุปทานของธุรกิจชื่อมาหายไป และหน่วยตารางการจัดข้อมูล (Spreadsheet Module) ใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลที่นำมาประมวลผลในแบบจำลอง โดยสามารถเปลี่ยนแปลงจำลองด้วยการกำหนดค่าและตัวแปรต่างๆ ด้วยวิธีต่อไปนี้

1. การกำหนดค่าตัวแปรสำหรับแบบจำลอง เป็นการกำหนดค่าหลัก ขอบเขตในการประมวลผลข้อมูล รวมถึงการกำหนดขอบเขตของการประมวลผลของแบบจำลองสถานการณ์ในครั้งนี้
2. การติดตั้งข้อมูลรับเข้า เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับประมวลผลคำสั่งชื่อ โดยการนำค่าเฉลี่ยของความถี่ใน การสั่งชื่อตั้งแต่ปี 2543-2551 มาใช้เป็นตัวกำหนดความถี่ของคำสั่งชื่อในแบบจำลองการบริหารจัดการโซ่อุปทาน
3. การจำลองการตัดสินใจสำหรับกิจกรรมย่อยในการรับคำสั่งชื่อ เนื่องจากในการปฏิบัติงานจริงจะต้องมีทั้งกระบวนการที่สมมูลรูปและกระบวนการที่ไม่สมมูลรูป อันเนื่องมาจากกรุ๊ปิกเลิกคำสั่งชื่อ และต้องออกจากกระบวนการบริหารจัดการโซ่อุปทานก่อนที่จะผ่านกระบวนการ จึงจำเป็นต้องมีโอกาสของการสร้างความสมมูลรูปในการบริหารจัดการโซ่อุปทาน

4. การจำลองผลการรับข้อมูลสำหรับประมวลผลคำสั่งชื่อ เป็นการจำลองสถานการณ์การปฏิบัติงานจริง ในแต่ละกระบวนการ ด้วยค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานจริง และกระบวนการที่ผ่านการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีน เพื่อประมวลผลคำสั่งชื่อ ให้เห็นถึงสภาวะของแบบจำลอง

5. การกำหนดจุดสิ้นสุดของแบบจำลองสถานการณ์ เพื่อให้ทราบถึงขอบเขตในการประมวลผลของแบบจำลอง ทั้งนี้แบบจำลองดังกล่าวจะมีจุดสิ้นสุดที่จุดเดียวกัน ไม่ว่าคำสั่งชื่อหนึ่งๆ จะสมมูลรูปหรือไม่ก็ตาม

ภายหลังจากการสร้างแบบจำลองสถานการณ์ในธุรกิจเชื้อชาติไปครั้งนี้ ได้มีการเปรียบเทียบสถานการณ์และผลลัพธ์จากการจำลองสถานการณ์ในปัจจุบันก่อน เมื่อได้ผลลัพธ์ที่ได้ตรงกับสถานะภาวะแวดล้อมที่เป็นจริงในปัจจุบันแล้ว จึงนำข้อมูลจากการออกแบบกระบวนการใหม่มาใส่แทนข้อมูลเดิม เพื่อให้กระบวนการใหม่มีอยู่ภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบัน

4. พลการศึกษาการออกแบบและพัฒนาช่องทาง

4.1 พลจากการนำเสนอแบบภูมิคุณภาพในการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงาน

จากขั้นตอนการลดความสูญเปล่าของกิจกรรมอย่างในแต่ละกระบวนการด้วยเทคนิคลีน ทำให้ต้องมีการควบคุมประสิทธิภาพกระบวนการ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมอย่างเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพได้ ดังนั้นจึงต้องมีการนำแผนภูมิควบคุมมาใช้ในการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงาน โดยการวัดผลคุณภาพที่เกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรมอย่าง จะเป็นการวัดผลของข้อมูลเชิงปริมาณด้วยเวลาที่เกิดขึ้น

กระบวนการส่วนใหญ่จะมีค่าของเวลาในการปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงของพิสัยของแต่ละกระบวนการ ซึ่งกำหนดด้วยแผนภูมิควบคุมพิสัย (R-chart) ดังภาพที่ 2 และ 3 ดังนั้นการเลือกแผนภูมิควบคุมพิสัย (R-chart) มาใช้ในการวัดประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องการกระจายค่าของเวลาในแต่ละกิจกรรมอย่างโดยเวลาในแต่ละกิจกรรมจะมีการสูงต่ำอย่างขึ้นมา กิจกรรมละ k ชุด และชุดที่ j มีกิจกรรมตัวอย่างจำนวน n_j หน่วย ต้องคำนวณหาพิสัยของแต่ละชุด (R_j)

$$\text{โดยที่ } R_j = \max(X_{ij}) - \min(X_{ij})$$

$$X_{ij} = \text{เวลาของกิจกรรม}$$

ค่าพิสัยเฉลี่ยของลินค้าตัวอย่าง

$$\bar{R} = \frac{R_1 + R_2 + \dots + R_k}{k}$$

ค่าประมาณของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

$$R = \frac{d_3}{d_2} \bar{R}$$

โดยที่ค่า d_2 และ d_3 สามารถดูได้จากภาคผนวกช-1

ดังนั้นขอบเขตของแผนควบคุมพิสัย R-chart คือ

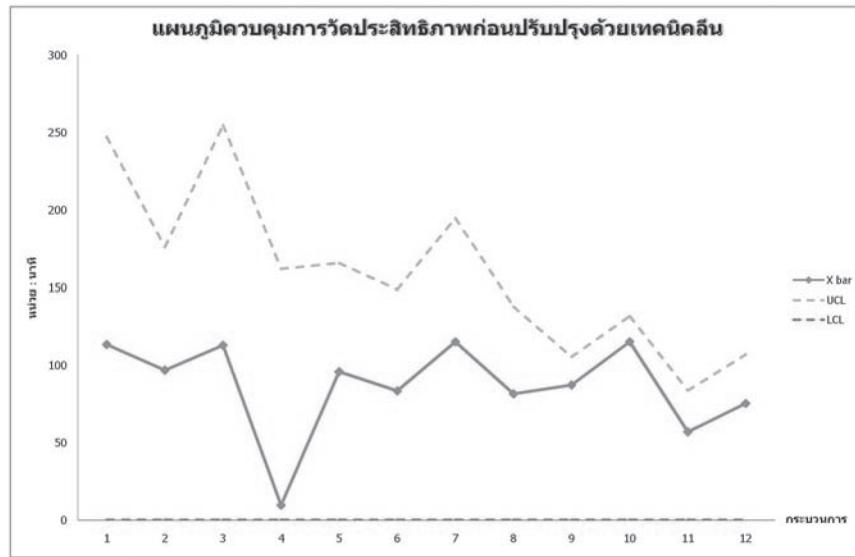
$$UCL = \bar{R} \left(1 + 3 \frac{d_3}{d_2}\right)$$

$$LCL = \bar{R} \left(1 - 3 \frac{d_3}{d_2}\right)$$

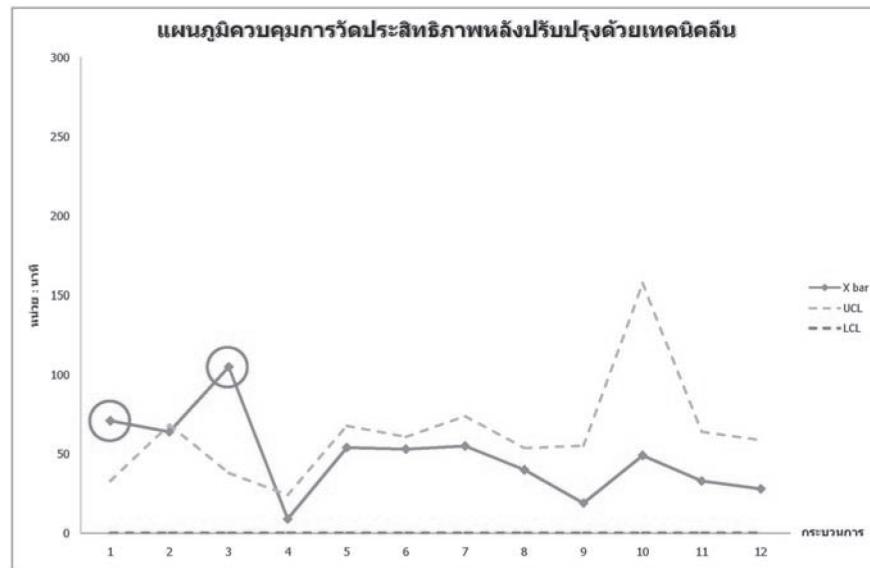
จากทั้งสองภาพ เมื่อเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่า บางกิจกรรมมีค่าของเวลาไม่อยู่ในช่วงของพิสัยระหว่างค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด ซึ่งถือว่าต้องมีการพิจารณาการปรับปรุงใหม่ เพราะถือว่ากิจกรรมนั้นๆ ไม่ผ่านการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงาน แต่ในการปรับปรุงกระบวนการในงานวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถปรับปรุงกระบวนการได้มากไปกว่านี้ เนื่องจากกิจกรรมที่กล่าวถึงนั้น เป็นกิจกรรมที่ไม่เกิดคุณค่าแต่เมื่อความจำเป็นต่อกระบวนการ จึงทำให้ไม่สามารถลดความสูญเปล่าของกิจกรรมอย่างนั้นๆ ได้ มีสาเหตุทำให้บางกระบวนการอยู่นอกเหนือพิสัยของแผนภูมิการควบคุม

4.2 พลจากการจัดทำระบบนำร่อง (Pilot)

หลังจากการทดสอบระบบนำร่องในครั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบระบบนำร่อง คือ เอกสารที่เกิดจาก การปฏิบัติงานภายใต้การทดสอบกระบวนการในแต่ละกิจกรรม เพื่อแสดงถึงการผ่านการปฏิบัติงานและได้รับการยอมรับการปรับปรุงการปฏิบัติงานด้วยรูปแบบการ

ภาพที่ 2 แผนภูมิควบคุมการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานก่อนการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีน

ภาพที่ 3 แผนภูมิควบคุมการวัดประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานหลังการปรับปรุงด้วยเทคนิคลีน

ดำเนินงานแบบใหม่ ซึ่งแสดงถึงการทดสอบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเอกสารต่อภาระหนึ่งๆ ในกระบวนการ

ในการทดสอบระบบนำร่องต้องอาศัยผู้เข้าร่วม การทดสอบกิจกรรมย่อย ซึ่งมาจากพนักงานและผู้บริหาร ส่วนงาน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องในแต่ละแผนก เพื่อให้แต่ละกระบวนการสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ทางกระบวนการต้องมีการ พิจารณาและแก้ไขกิจกรรมย่อยในกระบวนการใหม่ด้วย คำเสนอแนะจากผู้ทดสอบระบบและคำแนะนำจากผู้บริหาร ซึ่งกลั่นกรองออกแบบเป็นแนวทางในการดำเนินงานใหม่ เนื่องจากการทดสอบไม่สามารถผ่านได้ตั้งแต่ครั้งแรก และการทดสอบนี้จะดำเนินไปจนกว่าการแก้ไขและการทดสอบของโซ่อุปทานจะมีความสอดคล้องกัน รวมถึง ได้รับความเห็นชอบรวมจากผู้ทดสอบและผู้บริหารองค์กร

เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการทดสอบระบบนำร่องและ ทำให้ระบบนำร่องเกิดความสมมูลร่วมมากที่สุด

4.3 พลจากแบบจำลองสถานการณ์ในธุรกิจชื่อภาษาไป

การจำลองสถานการณ์ในการบริหารจัดการโซ่อุปทานสำหรับธุรกิจชื่อภาษาไป เป็นการทดสอบถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การรอคอย ระหว่างกระบวนการ ปฏิบัติงานในปัจจุบัน และกระบวนการที่ผ่านการปรับปรุง ด้วยเทคนิคลีนแล้ว ซึ่งผลลัพธ์จะได้จากรายงานแบบ จำลองสถานการณ์ในปัจจุบัน และในอนาคต จะนำมาใช้ เปรียบเทียบกระบวนการดำเนินงาน ดังตารางที่ 1 และ 2 สรุประยงานแบบจำลองสถานการณ์ในปัจจุบัน และ ในอนาคต

ตารางที่ 1 สรุประยงานแบบจำลองสถานการณ์ในปัจจุบัน

กระบวนการ	การบ่งชี้กิจกรรม (หน่วย:จำนวนกิจกรรม)						ระยะเวลา รวม (นาที)		
	จำนวน	เวลา	จำนวน	เวลา	จำนวน	เวลา			
1.รับคำสั่งจัดหาสินค้า	6	41	5	1,467	4	27	5	385	1,920
2.จัดหาสินค้า	12	25	10	1,094	8	59	6	1,282	2,460
3.ออกแบบงานบรรจุหีบห่อ	7	531	2	86	5	626	6	737	1,980
4.จัดทำใบสรุประยงานการขาย	5	11	3	760	5	19	6	110	900
5.การขอซื้อ	17	86	16	87	16	2,745	6	622	3,540
6.การสั่งซื้อ	22	104	21	2,919	19	440	5	407	3,870
7.ตรวจสอบคุณภาพสินค้า	9	673	5	395	6	152	3	520	1,740
8.รับสินค้า	13	80	6	1,010	4	30	3	380	1,500
9.รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า	27	467	24	2,505	23	262	7	126	3,360
10.ออกใบกำกับภาษีและการส่งสินค้า	47	521	48	4,184	38	469	17	2,506	7,680
11.การวางแผนลูกค้า	8	19	5	196	8	37	3	528	780
12.การรับเงินลูกค้า	14	93	8	910	10	57	7	560	1,620
	187	2,651	153	15,613	146	4,923	74	8,163	31,350

ตารางที่ 2 สรุปรายงานแบบจำลองสถานการณ์ในปัจจุบัน

กระบวนการ	การปั้นชีวิตรถ (หน่วย: จำนวนกิจกรรม)								ระยะเวลา รวม (นาที)
	การปฏิบัติงาน		การรอด้อย		การเคลื่อนไหว		การขยาย		
	จำนวน	เวลา	จำนวน	เวลา	จำนวน	เวลา	จำนวน	เวลา	
1.รับคำสั่งจัดทำสินค้า	3	6	2	687	2	22	4	65	782
2.จัดทำสินค้า	11	42	1	15	3	8	6	1,282	1,347
3.ออกแบบงานบรรจุหีบห่อ	7	498	0	0	2	23	3	740	1,261
4.จัดทำใบสรุปรายงานการขาย	3	7	0	0	2	5	3	60	72
5.การขอซื้อ	4	9	3	684	4	17	3	45	755
6.การสั่งซื้อ	12	63	4	978	8	79	5	415	1,535
7.ตรวจสอบคุณภาพสินค้า	5	367	1	60	2	123	2	4	554
8.รับสินค้า	10	60	3	437	5	34	3	380	911
9.รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า	19	69	2	459	13	133	8	155	816
10.ออกแบบก้นบัญชีและการสั่งสินค้า	26	167	0	0	17	382	12	2171	2,720
11.การวางแผนลูกค้า	6	16	1	20	8	70	3	495	601
12.การรับเงินลูกค้า	9	32	0	0	9	55	6	575	662
	115	1,336	17	3,340	75	951	58	6,387	12,016

จากการพนบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ซึ่งแบบจำลองสถานการณ์ ปัจจุบันใช้เวลาทั้งหมด 9.87 วันต่อหนึ่งคำสั่งซื้อ ในขณะที่ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ยของแบบจำลองสถานการณ์ในอนาคต ใช้เวลาทั้งหมด 6.85 วัน ต่อหนึ่งคำสั่งซื้อ ลดลงให้ลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ยได้ถึง 9.79 วันต่อหนึ่งคำสั่งซื้อ

จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ทำให้สามารถลดระยะเวลารวมระหว่างกระบวนการเดิมและกระบวนการใหม่สำหรับการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมเฉลี่ย 63.15% ต่อหนึ่งคำสั่งซื้อ ภายใต้สมมติฐานของการดำเนินงานที่เสมือนจริง ทำให้สามารถลดปริมาณงานของพนักงานในแต่ละกิจกรรมดำเนินงานลงถึง 77.11% ส่งผลโดยตรงต่อการลดลงของแควรอยลีน 94.86% ซึ่งแควรอยลีนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานนั้นได้ลดลงเนื่องจากการลด

ความสำคัญของการตัดสินใจในการรับคำสั่งซื้อจากกระบวนการเดิมที่มีการพิจารณาการตัดสินใจรับคำสั่งซื้อ แทนทุกระดับการตัดสินใจ รวมถึงสาเหตุหลักของการเกิดแควรอยลีนมาจากจุดตัดสินใจเป็นสาเหตุหลัก ดังนั้น จึงเปลี่ยนวิธีการพิจารณาการรับคำสั่งซื้อในจุดตัดสินใจ โดยยึดเอากระบวนการเพื่อขออนุมัติใบขอซื้อเป็นหลัก เนื่องจากจุดตัดสินใจนี้เป็นจุดแรกและเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินงานของกระบวนการต่อๆ ไป จึงเห็นได้ว่า จากการเดิม จุดตัดสินใจเพื่อขออนุมัติใบขอซื้อไม่มีแควรอยลีนในการทำงาน เพราะเป็นการทำงานที่ไม่มีนัยสำคัญใดๆ เพียงแค่ทำให้ผ่านไปเท่านั้น เมื่อมีการสร้างแบบจำลองใหม่แล้ว จุดตัดสินใจดังกล่าวได้เพิ่มแควรอยลีนมากขึ้น ในการทำงาน สามารถลดแควรอยลีนๆ ได้ทั้งหมด จึงถือเป็นการลดบทบาทการทำงานที่มีศักยภาพสำหรับธุรกิจ ซึ่งหมายไป

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

กรณีศึกษาธุรกิจสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ถือเป็นธุรกิจที่มีอิทธิพลอยู่ในประเทศไทยซึ่งมี�性ะน้ำเงิน ไม่มีกระบวนการในการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นมาตรฐานสากล จึงต้องอาศัยกิจกรรมในการปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างมาตรฐานที่ดีในการประกอบธุรกิจประเภทดังกล่าว ดังนั้นกระบวนการที่เกิดขึ้นในโซ่อุปทานจึงถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานด้วยเทคนิคลีน ซึ่งจะส่งผลให้สามารถลดความสูญเสียของกระบวนการ ดำเนินงานได้บางส่วน ในขณะที่กระบวนการบางกิจกรรมไม่สามารถลดความสูญเสียได้ เนื่องจากกระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าแต่จำเป็นต่อการดำเนินงาน จึงทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่ายังคงอยู่ในกระบวนการดำเนินงานในอนาคต

จากสาเหตุของปัญหาข้างต้น จึงได้ดำเนินงานวิจัยเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในทุกๆ กิจกรรมในโซ่อุปทาน เพื่อศึกษาภาระที่ต้องมีต่อการดำเนินงาน ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน การดำเนินงานไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน การดำเนินงานที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่า การเพิ่มกิจกรรมเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความง่ายในการทำงานมากขึ้น ซึ่งจะครอบคลุมทั้งโซ่อุปทานเริ่มต้นจาก การรับคำสั่งให้หัวหน้าสินค้าจากลูกค้า การจัดทำลินค้าตามคำสั่งจัดทำลินค้าจากลูกค้า การออกแบบงานบรรจุหินห่อตามแบบของลูกค้า การจัดทำใบสรุประยงานการขาย การขอซื้อลินค้าจากหน่วยงานภายในไปยังหน่วยงานจัดซื้อ การสั่งซื้อลินค้าจากหน่วยงานจัดซื้อไปยังผู้จัดทำและจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ การตรวจสอบคุณภาพลินค้าตามรายละเอียดความต้องการลินค้า การรับลินค้าเข้าคลังลินค้า การรับคำสั่งซื้อลินค้าจากลูกค้า การออกแบบงานบรรจุหินห่อตามแบบของลูกค้า การวางแผนการรับชำระเงินลูกค้าและการรับชำระเงินลูกค้า

ทั้งนี้จากการศึกษาข้อมูลของบริษัทตัวอย่างที่ใช้เป็นกรณีศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในโซ่อุปทาน ได้แก่

1. กิจกรรมที่เกิดขึ้นในกระบวนการส่วนใหญ่มีความล่าช้า ส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของลูกค้าลดลง และเกิดต้นทุนในการสั่งสินค้าล่วงหน้าเพื่อเก็บเป็นสินค้าคงคลัง

2. ด้วยข้อจำกัดของทรัพยากรส่งผลให้การดำเนินงานไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร อาทิ เช่น งานในบางกิจกรรม สามารถทำได้โดยพนักงานคนเดียว กัน แต่ก็ล้วนมีการส่งต่อความรับผิดชอบให้กัน ซึ่งต้องเสียเวลาเข้าแวรอย่างเพื่อให้พนักงานคนที่รับผิดชอบคนต่อไปดำเนินงานต่อ

3. เมื่อมีการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในโซ่อุปทานด้วยเทคนิคลีน ประสบปัญหาระหว่างผู้ปฏิบัติงาน กับผู้บริหาร เนื่องจากความยากและการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงกระบวนการดำเนินงาน จึงต้องมีการซึ้งแจง โน้มน้าว และมุ่งชี้ถึงความสำคัญในการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว ทั้งนี้รวมถึงการระบุสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างพนักงานและองค์กร

หากสถานะปัจจุบันที่เกิดขึ้นข้างต้น จึงได้ทำการประชุมทางแนวทางในการจัดการการเปลี่ยนแปลง (Change Management) องค์กรร่วมกัน โดยทำให้พนักงานในองค์กรแต่ละระดับได้มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง กิจกรรมในกระบวนการดำเนินงานขององค์กรครั้งนี้ จึงได้ทำการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาที่ทำให้เกิดความล่าช้าขึ้น ด้วยสาเหตุหลักดังนี้

1. ขาดการประสานงานกันระหว่างหน่วยงาน จึงทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน

2. แคลออยที่เกิดจากการตัดสินใจสำหรับคำสั่งซื้อลินค้า และมีความถี่ในการตัดสินใจมากเกินไป ทั้งที่มีความหมายในการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

3. การผลักดันความรับผิดชอบในการทำงาน แม้ว่าจะเป็นการทำงานในหน่วยงานเดียวกันก็ตาม ลั่งผลให้เกิดแผลด้อยในหน่วยงานเดียวกัน

4. ความไม่เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในโซ่อุปทาน

นอกจากนี้ แผนงานดังกล่าว จะเป็นการวางแผนฐานและเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการเปลี่ยนแปลง การดำเนินงานทางธุรกิจของบริษัทกรณีตัวอย่างในอนาคต เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับการดำเนินธุรกิจ ประเภทช่องทางขายไป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานกับบริษัทหนึ่งๆ นั้นจะต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงมากพอสมควร อีกทั้งงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเพื่อสร้างเป็นต้นแบบในการนำไปใช้เท่านั้น จึงไม่ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของการนำไปใช้

นอกจากนี้ การนำเทคนิคลีนมาประยุกต์ใช้กับธุรกิจประเภทช่องทางขายไป มีความซับซ้อนมากกว่าการนำไปประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการผลิต เนื่องจากภาคการผลิตมีมาตรฐานที่แน่นอน และกระบวนการดำเนินงานค่อนข้างกระชับและชัดเจน เนื่องจากถูกควบคุมด้วยเครื่องจักรในการทำงาน ในขณะที่การทดสอบระบบนำร่องเป็นการสะท้อนความสามารถในการนำไปใช้งาน ด้วยบรรดั้งฐานของการปฏิบัติงานจริง ซึ่งต้องผ่านการวิเคราะห์จากผู้ปฏิบัติงานภายใต้สถานการณ์สมมติ ทำให้ทราบว่ากระบวนการหลังจากปรับปรุงด้วยเทคโนโลยีนั้นสามารถดำเนินการได้จริง ซึ่งจะทำให้กระบวนการเหล่านั้นสามารถทำงานได้ด้วยเทคโนโลยีนั้น สามารถพัฒนากระบวนการดำเนินงานด้วยเทคโนโลยีนี้ ที่คุ้มค่ากับต้นทุน ด้วยการลดระยะเวลา และการจัดกระบวนการทำงานที่สูญเสียไปในโซ่อุปทาน ทั้งยังสามารถเป็นต้นแบบกระบวนการทางธุรกิจสำหรับธุรกิจช่องทางขายไป เนื่องจากมีปัจจัยต่างๆ ที่คุ้มค่ากับต้นทุน ด้วยการพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงาน เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบจำลองการดำเนินงาน

ด้วยเทคนิคแบบลีนและเทคนิคอื่นๆ อีกทั้งยังสนับสนุนกระบวนการทำงานสำหรับธุรกิจช่องทางขายไป

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการนำเทคนิคลีนมาใช้ในธุรกิจประเภทช่องทางขายไป เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ศึกษา ควรพิจารณาปัจจัยเพิ่มเติมจากแบบจำลองในการนำแบบจำลองไปประยุกต์ใช้ต่อไปดังนี้

1. การพิจารณาแนวโน้มของความต้องการสำหรับคำสั่งซื้อที่นำมาใช้ในการสร้างแบบจำลอง ซึ่งรวมถึงการขยายกิจการหรือการเดินทางขององค์กรในอนาคต

2. การพิจารณาถึงผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน ขอบเขต และปริมาณงานที่ชัดเจน เพื่อให้ครอบคลุมศักยภาพของการปฏิบัติงานของพนักงานคนหนึ่งๆ

3. การนำเทคนิคลีนมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการปรับปรุงกระบวนการ แต่งไปอาจพิสูจน์ได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุด ดังนั้นอาจนำเทคนิคอื่นๆ มาใช้ร่วมในการพิจารณาได้

5.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ พนักงานจำกัดของงานวิจัย ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่สำคัญ เนื่องจากข้อจำกัดเหล่านั้นคือ ขอบเขตและเงื่อนไขสำหรับงานวิจัย ดังนี้

1. การนำเทคนิคลีนมาใช้ในธุรกิจประเภทช่องทางขายไป มีความยุ่งยากและความไม่แน่นอนมากกว่าการนำเทคนิคดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการผลิตและการกระจายสินค้า เนื่องจากข้อจำกัดและขอบเขตของธุรกิจประเภทช่องทางขายไป ทำให้ยากต่อการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ไม่สามารถวัดประสิทธิภาพและปริมาณงานระหว่างการดำเนินงานของพนักงานได้ ซึ่งถือเป็นการบ่งชี้ถึงปัจจัยประกอบในการปฏิบัติงาน รวมถึงการระบุปริมาณงานของพนักงานแต่ละคนที่ต้องรับผิดชอบ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การนำเทคนิคลีนมาประยุกต์ใช้สำหรับอุตสาหกรรมการผลิต การกระจายสินค้า และธุรกิจประเภทช่องขายไปนั้น ล้วนแต่เป็นความแตกต่างระหว่างการดำเนินธุรกิจที่นำไปสู่แนวทางในการปรับปรุงกระบวนการ การดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเพื่อประสิทธิผลจากการดำเนินธุรกิจขององค์กร ดังนั้นเทคนิคลีนจึงเป็นหนึ่งแนวทางในการนำไปสู่การปรับเรียนที่ดี โดยมีนัยสำคัญ แล้วจากนั้นวิจัยในครั้งนี้สามารถพิสูจน์ได้ว่า สามารถนำเทคนิคลีนไปประยุกต์ใช้ได้กับธุรกิจอื่นๆ โดยเฉพาะในธุรกิจประเภทช่องขายไป นอกจากเห็นใจจากงานวิจัยขึ้นเพื่ออุตสาหกรรมการผลิตและการกระจายสินค้า และถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพพอสมควรในการปรับปรุง เพียงแต่ต้องอาศัยเครื่องมืออื่นๆ เข้ามาช่วยในการปรับปรุงกระบวนการและมีความซับซ้อนมากขึ้น

สำหรับผู้ที่มีความสนใจงานวิจัยเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน หรือการจัดการด้านโซ่อุปทาน สามารถอ้างอิงงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน วิจัยต่อไปได้ ด้วยการพิจารณาถึง

1. การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานสำหรับ

ธุรกิจประเภทช่องขายไปหรือธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบธุรกิจที่ใกล้เคียงกัน และมีขนาดของสถานประกอบการขนาดกลาง ซึ่งมีกระบวนการที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอก อาทิ เช่น การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของตลาด เศรษฐกิจ เป็นต้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลค่อนข้างมาก ดังนั้น ควรศึกษาและเน้นบริบทกรณีศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกน้อยที่สุด เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพที่แท้จริงของการนำเทคนิคลีนมาประยุกต์ใช้ โดยผลลัพธ์จะได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกน้อยที่สุด

2. การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรด้วยการฝึกอบรมให้พนักงานเกิดความชำนาญในการปฏิบัติงานมากขึ้น เป็นการรองรับการเติบโตของธุรกิจ เพื่อป้องกันปัญหาของคำสั่งซื้อที่อาจมีความถี่มากขึ้นและเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดแคลออยด์ได้ในกิจกรรมดำเนินงานได้

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในธุรกิจช่องขายไป รวมถึงประชาชนทั่วไปผู้สนใจในการประกอบธุรกิจประเภทดังกล่าว และเป็นแนวทางไปสู่งานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Dimancescu, D., Peter H. & Nick R. (1997). **The Lean Enterprise : designing and managing strategic processes for customer-winning performance.** New York: AMACOM.
- Drucker, P. F., (1967). **The Effective Executive.** New York: Harper Business Essentials.
- Hayes, J. (2007). **The theory and practice of change management.** New York: Palgrave.
- Tapping, D., Tom L. & Tom S. (2002). **Value Stream Management: Eight Steps to Planning, Mapping, and Sustaining Lean Improvements.** New York: Productivity Press.